TÜRKİYE 2. TEKNİKERLER KURULTAYI

9-10 HAZİRAN 1979

ANKARA

TEKNİKERLİK

TÜM YÜKSEK TEKNİKER VE TEKNİKERLER DERNEĞİ AYLIK YAYIN ORGANI

YIL : 9 — SAYI : 50
MAYIS 1979

Sahibi :
Tüm Yüksek Tekniker
ve Teknikerler Derneği adına
Genel Başkan
CİHAN HAMSİCİ

Sorumlu Yönetmen ve Yazı İşleri Md.:
FİKRİ ŞEN

Yayın Kurulu :
HARUN DOĞAN
OĞUZ TANGÜR

Yönetim yeri :
Tiryaki Hasan Paşa Sok. Yavuz Apt. No. 52
Kat 1, Daire 2 P.K.: 132 AKSARAY - İSTANBUL
Tel : 23 45 17

Dizgi - Baskı :
EKO Matbaası - 22 83 10 - İSTANBUL

Abone tarifesi :
Fiyatı : **10 TL.** Yıllığı : **120 TL.** olup dış memleketler için sayısı **20 TL.** Yıllığı : **240 TL.**
Üyelerimize ücretsiz gönderilir.

İlân tarifesi :

Ön kapak içi	1300 TL.
Arka kapak	1800 TL.
Arka kapak içi	1300 TL.
İç sahifeler	1000 TL.
Yarım sahife	700 TL.

Genel Yönetim Kurulu

Genel Başkan	:	**Cihan HAMSİCİ**
II. Başkan	:	**Cevdet YURTSEVER**
Genel Sekreter	:	**Yeter KALAFAT**
Genel Muhasip	:	**Mehmet KARAKAŞ**
Üye	:	**Metin GÜMÜŞ**
Üye	:	**Ali KONGUR**
Üye	:	**Hasan MERSİNLİ**

İÇİNDEKİLER

1979 Çocuk Yılı 2
Türkiye 2. Teknikerler Kurultayına Giderken 3
Sayın Üyemiz 4
Üniversiteler Yasası Teknikerler Açısından da Yara Almıştır 5
Teknikerler Aranıyor 6
Üniversiteler Yasasında Politeknik Üniversitelerinin Amaç ve Kanun Maddeleri 8
Batı'da Eğitim Devrimine Doğru 10
Ünvan 11
Çok Yönlü Eğitim : Politeknik 12
Teknikerlerin İki Yıllık Y. Okul Kararı Neden Çıkmadı, Neden Oyalanıyor? 14
Ayakları Havada Gezenler Yere Bassınlar 16
Tekniker ve M. Y. Okulları 18
M. Y. Okullarına Öğrenci Alınması İçin M. E. Bakanlığı ile Görüştük 19
Teknik Personel Tazminat Kanun Taslağı 20
TÜTED'in Örgütlenmesinde Teknikerler Görev Almalıdır 21
Karabük Teknik Elemanları Sendikalaşmanın İlk Adımını Attılar 22
1 Mayıs İzmir'de Kutlandı 23
Y. Tekniker Adayı M.Y.O. Mezunları ile Görüşmelerimiz Sürüyor 24
Zonguldak Şube Genel Kurulu Yapıldı 25
Değişik Olaylar - Yorumlar 27
Tam Gün Yasası 28
Örgüt Haberleri 29
DİSK'in 12. Kuruluş Yıldönümü 30
Kısa - Kısa 31
Türkiye 2. Teknikerler Kurultayına Çağrı 32

Türkiye 2. Teknikerler Kurultayına Giderken..

6-7 Mayıs 1978 tarihlerinde düzenlenen Türkiye 1. Teknikerler Kurultayından bir sene sonra, tekniker toplumu tüm zorluklara rağmen, Türkiye 2. Teknikerler Kurultayında yeniden bir araya gelmek zorunda kalmışlardır.

Olay, bizlerle birlikte daha geniş tabanlı Meslek Yüksek Okulu (M.Y.O.) mezunu teknik elemanları ve öğrencilerini de ilgilendirirken, 1. Teknikerler Kurultayında bu meslektaşlarımızla diyalog kurulamaması nedeni ile tekniker delegelerle yapılabilmişti. Bu kopukluğa rağmen, bu meslektaşlarımıza omuz verilmiş, bizden de ilerde büyük bir sorun olan meslek yüksek okulları ile ilgili, 1. Teknikerler Kurultayından olumlu, ileriye dönük kararlar çıkmıştı.

Bir yıllık dönemde çıkan kararlar doğrultusunda çalışmalarını yürüten Teknikerler Derneği Genel Merkezi, sorunu daha geniş bir tabana oturtmak ve daha geniş bir platform içinde tartışmak için, sayıları örgün ve yaygın eğitimle birlikte yaklaşık 100 bini bulan bu arkadaşlarımızla ve okul yöneticileri ile görüşmelerini sürdürmüş, bu meslek grubunu teknikerlerle yakınlaştırarak, istenilen bütünlüğü sağlayacak aşamaya getirmiştir.

2. Teknikerler Kurultayı belki de bu bütünlüğün daha fazla yeşermesinin, gelişmesinin ilk adımı olacaktır.

Halen mevcut olan 49 M. Y. Okullarına öğrenci alınmaması, YAYKUR bünyesinde mektupla öğrenim görmek isteyen, birbirlerini bile tanımayan yüz bine yakın örgütsüz ve dağınık öğrenci kitlesi ve 1968 yılında okulları kapatılan tekniker toplumu.. Hepsini de birleştiren, ekonomik, demokratik ve mesleki taleplerinin tam tamıyla çakışması. Sorunları aynı noktada çakışan bu meslek guruplarının bir araya gelmemesi, birlikte ses çıkarmaması, birlikte eylem koymaması nedeni ile paramparça edilmesi.. Bu sorunların birleşmesinden çıkacak tek ve güçlü sesin yok edilmesi..

Savaşım tarihi boyunca büyük deneylerden geçen teknikerler, sürekli yenilenen bu oyunları, sıcağı sıcağına açığa çıkarmak, kamuoyunu, olaylar yaşanırken aydınlatmak için, bir eylem niteliğinde, bu yıl da her engeli aşarak 2. Teknikerler Kurultayını genç tekniker adayı meslektaşlarımızla görüşmelerini sürdürerek hazırlamışlardır.

Üniversiteler Yasasının T.B.M.M. Milli Eğitim komisyonunda görüşüldüğü şu günlerde, kurultayın toplanması daha da büyük önem taşımaktadır.

Yasa içinde politeknik üniversiteler ile ilgili bölümlerde teknikerlerden, M.Y.O. mezunlarından söz edilmemesi, yasa yapımcıları tarafından, politeknik üniversitelerinin değişik bir anlayışla yorumlanması, ilginç bir gelişme olarak göze çarpmaktadır.

Teknik eğitimle ilgili bölümler için hiçbir demokratik meslek örgütünün görüşünü bile almaya gerek duymayan Milli Eğitim Bakanlığı; sadece kendi meslek gurubumuzdan 115 bin teknik elemanı yasa dışına atmış bulunmaktadır. Bu durumda, getirilen bu yasa T.B.M.M. den geçerse, demokratik olduğu nasıl savunulacaktır?

Bu gelişmeler karşısında yürüyecek 2. Teknikerler Kurultayı, başta örgütsel bütünlüğümüzü yığınlaştırarak, gelecek günlerimizi aydınlığa çıkaracak, yeni güç sağlayacaktır. TEKNIKERLİK

Sayın Üyemiz:

Tüm ekonomik güçlüklere rağmen bu yayın organımızı geç de olsa çıkartmayı genel merkezimiz bir onur meselesi yapmıştır.

Bazı şube örgütleri en sağlıklı, doğru haberleri bu yayın organı vasıtası ile okumasına karşın, gene de dergi için örgütümüze para göndermemekte, hatta her olayda abartmalı, yanlış bilgiler veren Ankara örgütü kasasına para yağdırmaktadırlar. "Ayak resimli son dergide de bu haberler yine böyleydi."

1. Teknikerler kurultayında da bu böyle olmuştur. Bütçesi çok ufak olan şube örgütleri, tüm bütçesini kurultay harcamaları için feda ederken, kasalarında para bulunan hatta kurultay yürütme kurulunda bile görevli olan şubeler ise kurultay harcamalarına sembolik rakamlarla katkıda bulunmuşlardır. Ardından da Ankara'nın kasasına yine paralar yağdırılmıştır.

Bu hareketin, tekniker olayının, yıllardır sorumluluğunu taşıyan Genel Merkezimiz için her türlü hesaplar yapılabilir, İ.M.F.'nin Türkiye'ye koyduğu ekonomik ambargo gibi genel merkezimiz ekonomik baskı altında tutulmak da istenir. Ancak, bu hesapların hepsinin geri döneceğini görmek gerekir.

Tüm Yüksek Tekniker ve Teknikerler Derneği Genel Merkezine bağlı şube örgütü sayısı da az olabilir, yalnız bu tüm tekniker meslektaşlarımızla bağ kurmamıza engel değildir. Geçen yıl da bu olay somut olarak yaşanmıştır.

Genel Merkezimiz tüm melektaşlarımızla birlikte mücadeleyi sürdürmektedir, gücünü de bu üye tabanından almaktadır. Süslü laflarla, üç beş menfaatciyle, bir yetki alıp şube kurmak, süslü, asılsız laflarla şube yönetimine kimseyi yaklaştırmamak, bu çalışma anlayışının bir süre sonra mutlak boğulmasını getirecektir.

Genel Merkezimiz, her türlü dedikodulara, alçakça yakıştırmalara rağmen, yolunda tüm engelleri bir bir aşarak yürümektedir. Hiç bir güç, gizli hesaplar, bizi yolumuzdan geri çevirmeye, gelişmelere çelme atmaya yetmeyecektir.

Yukarıda kısaca açıklanan nedenlerle, tüm üyelerimiz ve dergi ellerine ulaşan meslektaşlarımız, yayın organımızın yaşaması için, dergi ücretlerini altı aylık veya bir yıllık olarak direk genel merkezimize göndermekle bu konuda katkı sağlamış olacaklardır. Saygılarımızla.

Gen. Yön. Kurulu

Üniversiteler Yasası Teknikerler açısından da yara almıştır

Cihan HAMSİCİ
Tüm. Tek. Der. Gn. Bşk.

T.B.M.M. ne verilmek üzere milli eğitim komisyonunda görüşmeye açılan üniversitelerle ilgili yasa tasarısı teknikerler açısından yara almıştır.

Tüm akademileri, yüksek okulları bölge üniversitelerini kapsamında birleştiren üniversiteler yasasında teknikerlerden söz edilmeyişi düşündürücü olmuş, ancak genel merkezimiz olayı normal olarak değerlendirmiştir.

Hiçbir demokratik meslek örgütünün görüşünü almadan teknik eğitimle ilgili hazırlanan kanundan elbette hiçbir şey bekliyemezdik. Elbette devlet yönetiminde, bürokrasinin üst kadrolarına hakim olan Osmanlı kafası, kariyerist bürokratların hazırladıkları kanunda biz olamazdık.

Özellikle bizleri de yakından ilgilendiren yasanın politeknik eğitimi ile ilgil maddede, kapitalist sistemde insanları daha iyi eğiteceğim diye oyalamanın somut olarak sırıttığını görüyoruz. Hatta bazı akademilerin mühendislik okullarının, M. T. Yüksek öğretmen okulunun bu konuda ses çıkarmamalarını hayretle karşılamak gerek. Özellikle kanunu hazırlayıcıların arasında bulunan teknik öğretmenlerin üretim mühendisliği ünvanına kavuşacağım diye kendilerini politeknik üniversitesi kapsamı içine sokmak isteyişlerindeki hevesi anlamak gerçekten zor.

Gelişen teknolojik yenilikler, insanları daha kısa zamanda eğitip üretime katma anlayışı getirdiği dünyamızda, bizler ha babam bu süreyi uzatmaya uğraşıyorsak ve bu doğrultuda yasalar yapmaya çalışıyorsak, işi iyice incelemek, gerçekleri bulmak, buna göre mücadele yollarını saptamak zorunluluğu doğuyor.

Gelişmekte olan ülkemizde teknoloji geridir. Büyük teknolojik yatırımlar dışardan ithal edilmektedir; yani montaja dayanmaktadır. Sanayisi gelişmemiş, tarımı gelişmemiş, montaja dayalı ülkemizde, eğitim sistemi de elbette bundan kopuk, ayrı bir parça değildir.

Durum böyle olunca, kısa sürede eğitimle üretime katılacak teknik elemana da az ihtiyaç olması doğaldır. Bu ihtiyacı kısa süreli meslek yüksek okullarından karşılamaktansa dört yıllık eğitimle insanları oyalamak yasa yapıcıları açısından da en kolay ve akıllı bir yoldur.

Yasada politeknik üniversitesinden mezun teknik elemanı şöyle tarif etmektedir.

«Üretimi atölye düzeyinde yöneten, nicelik ve niteliğin garantisini sağlayan, daha çok pratik içinde yetiştirilmiş uygulayıcı mühendistir.»

Yasanın bu somut, gayet net cümlesinden sonra olayı bütün boyutları ile iyice düşünmek, ona göre değerlendirmek gerekir.

Yasanın bu cümlesi ile ifade edilen teknik elemanlar TEKNİKERLERİN kendisidir. Batıda, sosyalist ülkelerde ve İskandinav ülkelerinde de bu ünvan TEKNİKER yerine MÜHENDİS ünvanı ile tanımlanmaktadır. Ve orta öğrenimden sonra da teknikerler gibi iki yıllık yüksek öğrenim görmektedirler. Teknikerlerin sanat enstitüsü gelişli olmaları bu niteliği daha da sağlamlaştıran başka bir yandır.

M. Y. OKULLARI DA BU KAPSAM İÇİNDEDİR.

Teknikerler için yukarıda yapılan açıklama M.Y.O. teknik bilimler ve hayati bilimleri de kapsamaktadır. 1. Teknikerler kurultayında M. Y. Okulu mezunlarına TEKNİKER niteliğine kavuşturulmak koşulu ile tekniker ünvanının verilmesi kabul edilmiştir. Kurultay, kararları gereği bu meslektaşlarımız için de aynı ünvanı talep etme ve savunma teknikerlere düşen belki de birinci görevdir. Tartışmalar sonunda 2. Teknikerler kurultayında bu isteklerin birleştirilmesi soruna zorunlu olarak başka bir boyut kazandıracaktır.

Teknikerler için talep edeceğimiz bu ünvan karşısında, karşı görüş yaşanan hayat içinde, üretim içinde zaten kendiliğinde mahkûm olmuştur. Olayı daha net açığa çıkarmak için bir kaç tekniker ilânına bakmak, bazılarını, aynen aktarmak bile yeterlidir.

2 — MÜHENDİS ve TEKNİKERLER

Kesme ve sıvama kalıpları imal eden atelyeyi yönetecek kalıp dizaynı hazırlayacak asgari 5 yıl tecrübeli mak. müh. veya makina teknikeri aranıyor. (14 Mart 1977 Hürriyet)

ATELYELER MÜDÜRLÜĞÜ İÇİN

1 — tesisin işletme işlerini yürütecek tekniker okulu mak. bölüm mezunu elemanlar aranıyor. (8 Kasım 1978 Hürriyet)

ÇUKUROVA GIDA S. ve T. A.Ş. İŞLETMESİ İÇİN

1 — Elektrik Y. ieknikeri aranıyor.

(3. Şubat, L

(3 Şubat 1979, Milliyet)

SAC KALIP İMALİNDE ve İŞLETME TECRÜBESİ olan 1 — Makina teknikeri veya teknik öğretmen aranıyor. (25 Ocak 1979, Hürriyet)

Yukarıda aktarılan ve aynen bırakılan sadece birkaç tekniker arayan gazete ilânıdır. Gazete ilânları takip edildiğinde bu değerlendirmeyi her gün yapabilme imkânı vardır. O halde POLİTEKNİK ÜNİVERSİTE ANLAYIŞI bize göre, dünya ölçülerine göre, ülkenin somut şartlarına göre, tamamiyle bir yanlış içindedir.

BU YANLIŞ KARŞISINDA TAVRIMIZ NE OLMALI?

Bu gelişmeler içinde Teknikerler Derneği olarak ve teknikerler olarak bize düşen görev, iki aşamada değerlendirilmelidir.

1 — Dünyadaki uygulamaları ve ülkemizdeki uygulamaları belgeleyerek, senelerdir savunduğumuz gibi teknikerlerin politeknik mezunu olduklarını ortaya çıkarmak, mezunlarının hak ve yetkilerini talep etmek,

2 — Üç yıllık teknikerleri bile kapsam dışı bırakan yasada, politeknik üniversitelere; yalnız başına 3 yıllık yüksek teknikerler alınsa bile, politeknik üniversiteler için, birinci tezi yine devamla savunmak, bu kapsam içinde de üretim müh. ünvanına karşı çıkıp yalnız mühendisliği istemek ve kabul etmek olmalıdır.

SONUÇ OLARAK..

Tüketim toplumu şeklinde gelişen ülkemiz, sanayi toplumuna dönüşmedikçe, eğitimle birlikte diğer gelişmelerde çarpık, sırf zaman kazanmak hedefiyle yönlendirilmektedir. Bu sakat anlayış, üniversiteler yasasının özellikle mesleki teknik eğitim bölümünde, tüm çıplaklığı ile yansımıştır.

Tekniker toplumunun tarihi sorumluluğu ve görevi sistemden gelen bu çarpıklığı ve gizliliği hem açığa çıkartmak, hem de ismi bile geçirilmeyen yasada hak ettiği yere kavuşmak olmalıdır.

üniversiteler Yasasında Politeknik üniversitelerinin amaç ve kanun maddeleri

Üyelerimizin de değerlendirebilmesi için Üniversiteler Yasasının Politeknik Üniversiteleri ile ilgili amaç ve kapsam maddelerini aynen yayınlıyoruz :

İSTANBUL POLİTEKNİK ÜNİVERSİTESİ

Bu üniversite İstanbul Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi ve bu akademiye bağlı 1472 yüksek okulları ile Edirne, Balıkesir, Kocaeli Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademileri ve Milli Eğitim Bakanlığına bağlı Edirne ve Balıkesir Eğitim Enstitülerinin Matematik ve Fen ve Tabiat Bilgileri bölümlerinin birleşmesinden oluşmuştur. Bu üniversitenin kurulması ile 10 yüksek öğretim kurumu bütünleştirilmiş olmaktadır.

Ülkemiz endüstrileşme sürecine girmiş bulunmaktadır. Montaj endüstrisinden üretim endüstrisine geçildiği ölçüde gelişmiş ülkelerde olduğu gibi iş çevreleri yeni bir mühendis tipine ihtiyaç duymaktadırlar. Bu mühendis tipi, fabrikaların tasarım mühendislerinin dışında, üretimi atelye düzeyinde yöneten, nicelik ve niteliğinin garantisini sağlayan, daha çok pratik içinde yetiştirilmiş uygulayıcı mühendistir. Bu üniversitede daha çok bu tür mühendis yetiştirilmesi öngörülmüştür. Ayrıca tek başlarına gelişme olanağı bulamamış Milli Eğitim Bakanlığına bağlı kuruluşlar bu bütünlük içinde yerini almış olmakla hak ettikleri bilimsel düzeye kısa zamanda kavuşmuş olacaklardır.

——— 0 ———

BU ÜNİVERSİTEYE BAĞLANACAK FAKÜLTE VE YÜKSEK OKULLAR

Ek Madde 16 — İstanbul Devlet Müdendislik ve Mimarlık Akademisi ile ona bağlı Işık Mühendislik, Kadıköy Mühendislik, Vatan Mühendislik Yüksek okullarının Elektrik bölümlerinin birleşmesinden oluşan ELEKTRİK MÜHENDİSLİĞİ FAKÜLTESİ;

İstanbul Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi ile ona bağlı Galatasaray Mühendislik, Kadıköy Mühendislik, Vatan Mühendislik Yüksek Okullarının İnşaat bölümlerinin birleşmesinden oluşan İNŞAAT MÜHENDİSLİĞİ FAKÜLTESİ;

İstanbul Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi ile ona bağlı Kadıköy Mühendislik Yüksek Okulunun Mimarlık bölümlerinin birleşmesinden oluşan MİMARLIK FAKÜLTESI;

İstanbul Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi ile ona bağlı Işık Mühendislik, Galatasaray Mühendislik, Vatan Mühendislik Yüksek okullarının Makina bölümlerinin birleşmesinden oluşan MAKİNA MÜHENDİSLİĞİ FAKÜLTESİ;

İstanbul Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisinin Temel Bilimler bölümü ile Akademiye bağlı Galatasaray Mühendislik Yüksek Okulunun Kimya bölümünün birleşmesinden oluşan TEMEL BİLİMLER FAKÜLTESİ;

İstanbul Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisinin Harita ve Kadastro bölümünün fakülteye dönüşmesinden oluşan HARİTA ve KADASTRO FAKÜLTESİ;

Makina ve Elektrik bölümlerinden oluşan Kocaeli Mühendislik ve Mimarlık Akademisinin fakülteye dönüşmesiyle oluşan KOCAELİ MÜHENDISLİK FAKÜLTESİ;

Milli Eğitim Bakanlığına bağlı Edirne Eğitim Enstitüsünün Matematik ve Fen ve Tabiat Bilgiler bölümlerinin birinci sınıflardaki öğrencileriyle Mimarlık ve Makina bölümlerinden oluşan Edirne Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisinin birleşmesinden oluşan EDIRNE MÜHENDISLİK, MIMARLIK ve TEMEL BILIMLER FAKÜLTESİ;

Milli Eğitim Bakanlığına bağlı Balıkesir Necati Eğitim Enstitüsünün Matematik ve Fen ve Tabiat Bilgileri bölümlerinin birinci sınıf öğrencileriyle Makina ve İnşaat bölümlerinden oluşan Balıkesir Devlet Mühendislik Mimarlık Akademisinin birleşmesiyle kurulan BALIKESIR MÜHENDİSLİK ve TEMEL BİLİMLER FAKÜLTESİ;

Birleşerek İstanbul'da İSTANBUL POLİTEKNİK ÜNİVERSİTESİNİ oluşturmuşlardır.

ANKARA POLİTEKNİK ÜNİVERSİTESİ

Bu üniversite, Ankara Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi ve bu akademiye bağlı yüksek okullar ile Isparta Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademisi ve Milli Eğitim Bakanlığına bağlı Ankara Teknik Yüksek Öğretmen Okulu ve Ankara Endüstriyel Sanatlar Yüksek Öğretmen Okulunun bu yasanın ilgili ek maddesinde belirtilen koşullar çerçevesinde birleşmesinden oluşmuştur. Bu üniversite de 5 yüksek öğretim kurumu bütünleştirilmiştir.

Ankara Politeknik Üniversitesinde de, temelde, yukarda İstanbul Politeknik Universitesi kısmında nitelikleri açıklanan mühendis tipi yetiştirilmesi öngörülmektedir. Ankara Teknik Yüksek Öğretmen Okulu üretime ve uygulamaya yönelik öğretim programlarının temel mantığı çerçevesinde Ankada Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisinin İşletme bölümüyle birleşerek "Üretim Mühendisliği Fakültesi"ne dönüşmüştür. Böylece bu kurum hem öngörülen mühendis tipini yetiştirecek hem de kendi gelişmesinin gerektirdiği tüm olaaklara kavuşacaktı. Ayrıca yetiştirdiği elemanlara orta öğretim düzeyindeki teknik okullarımızın öğretmen ihtiyacını karşılayacaktır.

Ankara Endüstriyel Sanatlar Yüksek Öğretmen Okulu yeni üniversitenin bir yüksek okulu olarak kuruluşunda öngörülen amaçlara daha elverişli bir ortamda ulaşmağa çalışacaktır.

Böylece Politeknik Üniversitesi çerçevesinde teknolojinin her alanında ve çeşitli kademelerde eleman yetiştirilebilmesinin yolu açılmış olmakta ve uygulayıcı mühendis yetiştirilmesi işi üniversiteler düzeyinde başlamış bulunmaktadır.

———0———

BU ÜNİVERSİTEYE BAĞLANACAK FAKÜLTE VE YÜKSEK OKULLAR

Ek Madde 18 — Milli Eğitim Bakanlığına bağlı Ankara Teknik Yüksek Öğretmen Okulu ile Ankara Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi İşletme bölümünün birleşmesinden oluşan ÜRETİM MÜHENDİSLİĞİ FAKÜLTESİ;

Ankara Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisinin Mimarlık bölümü ile bu Akademiye bağlı Ankara Mühendislik ve Mimarlık Yüksek Okulunun Mimarlık bölümünün birleşmesinden oluşan MİMARLIK FAKÜLTESI;

Ankara Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisinin İnşaat bölümü ile bu akademiye bağlı Mühendislik ve Mimarlık Yüksek Okulunun İnşaat bölümünün birleşmesinden oluşan INŞAAT MÜHENDİSLİĞİ FAKÜLTESİ;

Ankara Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademisinin Makina, Elektrik ve Kimya bölümleri ile bu akademiye bağlı Ankara Mühendislik ve Mimarlık Yüksek Okulunun Makina, Elektrik ve Kimya bölümlerinin birleşmesinden oluşan MÜHENDİSLİK FAKÜLTESİ;

Isparta Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisinin Makina ve İnşaat bölümlerinden oluşan ISPARTA MÜHENDİSLİK FAKÜLTESİ;

Milli Eğitim Bakanlığına bağlı Ankara Endüstriyel Sanatlar Yüksek Öğretmen Okulundan oluşan ve rektörlüğüne bağlanan ENDÜSTRİYEL SANATLAR YÜKSEK OKULU;

Birleşerek Ankara'da ANKARA POLİTEKNİK ÜNİVERSİTESİ'nı oluşturmuştur.

BATI'DA EĞİTİM DEVRİMİNE DOĞRU...

GÜNLÜK

TEKNİK EGİTİMLE, TEKNİKERLERLE İLGİLİ İKI GÖRÜŞ :

Sosyal konularda birçok bilimsel incelemeler yapan sayın Mümtaz Soysal ve Ali Gevgilili'nin Teknik Eğitim - Teknikerlerle ilgili yayınlanan yazıların aslını aynen bırakıyoruz.

Üyelerimiz, örgüt görüşümüzü yasanın amaç ve kapsam maddelerini okuduktan sonra bilimsel yaklaşımlar getiren Sayın Soysal'ın ve Sayın Gevgilili'nin yazılarını da okuduktan sonra konuyu daha iyi değerlendireceklerdir.

Önceki sayılarımızda sayın Hocanın yazısını dergimizde yayınlamıştık. Üniversiteler Yasası gündemdeyken bir kez daha okunmasında yarar gördük.

AYIN üstünü karışlayan insanoğlunun yeni teknolojik gereksinmeleri önümüzdeki on yıllarda bütün dünyada bir eğitim devrimi yaratacaktır. Yeni çağ, eski dünyanın tiplerinden iyice farklılaşmış, daha değişik bir insanı özlemektedir. İnsan soyuna teknoloji karşısında duyarlık vermek, giderek, olaylara teknik ve matematik açıdan bakan bir kişilik kazandırmak, gelecek çağın eğitim hedefi diye saptanabilir. Sanayi ötesi toplumlar bile bu kadar yüksek düzeyde bir eğitsel devrimi ancak tâ ana okullarından itibaren eğitimin niteliğini değiştirmeye başladıkları takdirde gerçekleştirebilirler. Sözkonusu olan şey hem eğitim için milyarlarca liralık yeni kaynak yaratmak, hem de programları ve niteliğiyle eğitimin yönünü bir bütün halinde değiştirmektir.

ÇAĞDAŞ eğitim yarışında iki dev toplum, Birleşik Amerika ve Sovyetler Birliği önemli üstünlüklere sahiptirler. Özellikle teknoloji çağının adamı için Sovyet deneyinin bazan Birleşik Amerika'da da ilgiyle izlendiği bilinmektedir. Birleşik Amerika, eğitim kurumları ile pratik yaşamın tümünü bütünleştirmesi yönünden başarılıdır. Üniversite laboratuvarları, derslikleri ya da kampları, aynı zamanda, sanayiin, iş yönetiminin, devlet mekanizmalarının yarınki kadrolarını yetiştiren yerler olabilmişlerdir. Hiçbir bilgi yoktur ki, okul sırasında olduğu kadar fabrika ya da devlet yönetiminde de yararlı olmasın. Bu iki toplumun ortaya koyduğu farklı modelleri Batı Avrupa da yeni bir sistematikle birleştirme çabasındadır.

İNGİLTERE'nin 1970'li yılları kapsayan on yıllık yeni eğitim plânı (1), Batı'daki teknoloji toplumu modelinin birçok amacını açık biçimde ortaya koyan anlamlı bir belgedir. 1944'ten bu yana İngiltere'de girişilen ilk uzun süreli eğitim stratejisi sayılan yeni model, 1981 yılına kadar uzanan bir dönemi kapsar. Bu on yılda eğitime yapılacak harcamalar, sâbit fiyatlarla, yüzde 43 gibi önemli bir artış gösterecektir. Batı'da savunmaya oranla arka plâna düşen eğitim, harcama önceliklerinde belirli biçimde önem kazanmış bulunmaktadır. Batı, çağdaş insanı yaratmanın, teknolojik devrimin karşılığını teşkil eden bir eğitim düzeyini oluşturmadıkça beklenemeyeceğini anlamıştır.

TEKNOLOJİ toplumunda eğitimin ilk aşaması, ana okulları olacaktır. İngiliz örneği burada düşündürücü sayılar verir. Sözgelişi, bütün toplum tarafından ana okulları sistemiyle donatılacaktır. Öyle ki, üç yaşındaki İngiliz çocuklarının yarısı, dört yaşındaki İngiliz çocuklarının ise tam onda dokuzu için gelecek on yılda gerekli ana okul sayısına ulaşılacaktır. İkinci aşamada ilk ve orta öğretim hem yeni maddî olanaklar, hem de programlarla donatılmaktadır. Bu arada, ana okulları için sağlanması gerekli ek öğretmen kadrosunu da yaratmak amacıyla öğretmen sayısında yüzde 37'lik bir artış plânlanmıştır. Ayrıca, öğretmenleri çağın yeni bilgileriyle donatmak üzere yenileştirme kursları birbirini kovalayacaktır.

YÜKSEK ÖĞRENİM, bütün Batı'da geleceğin asıl sorunudur. Dünya, belki de, yakın bir gelecekte teknoloji toplumlarının işçi'lerinden bile yüksek okul diploması isteyecektir. Üniversitelerin yanı sıra bütün Batı ülkelerinde politeknik okullarının yaygınlaşması ve kısa sürede diploma veren bir pratik teknik yüksek öğrenimin gerçekleşmesi bu amaçlarla programlara girmektedir. İngiliz plânında, onsekiz yaşın üstündeki her yirmi gençten en az dördü için bir Açık Üniversite düzeninin yaratılması öngörülmüştür. Bunun sonucunda üniversitelerde okuyan öğrenci sayısı yüzde 62 artacaktır. Politeknik okullarının eskiden üç yıla sığan programları artık iki yılda diploma verecek etkenliğe getirilecektir. Bu yoldan da yüksek öğrenimde sağlanması beklenen sayısal artış 175 bin kişiye ulaşmaktadır. En önemlisi, yüksek öğrenim ya devlet yardımları ya da sonradan geri ödenmesi gereken devlet kredileri sistemiyle bütün sosyal sınıflar için açık duruma gelecektir. Tutuculuğun doruklarına çıkmış toplumlarda bile artık en istenmeyen şey, yoksul sınıflara kapalı bir eğitim kastı sistemidir.

EĞİTİM reformu sürekli olarak geciken Türkiye, kendisiyle arasında bazan yüzyıllık açıklar bulunan gelişmiş sanayi toplumlarının eğitim devrimi deneylerini acılı bir gözle izlemekle yetinemez. Sanayileşen Türkiye, öncelikle yetişmiş, teknik kadrolara ihtiyaç duyuyor. Daha iyi bir insan ve daha aydınlık bir dünya, kalkınmanın ön koşuludur. Tartışmalı reform gündeminde eğitimin gerçek yerini alması, Türkiye'nin teknolojik ve bilimsel devrimdeki yerini alması sorunudur.

ALİ GEVGİLİLİ

1) The Financial Times (7.XII.1972) S. 1.

ÜNVAN

ESKIDEN kitap, dergi, yâ da makale başlıklarına "ünvan" denirdi. Sonradan "serlevha" sözü çıktı. Kimbilir, belki "ünvan" sözü, o eski anlamında da kullanılmaya devam etseydi, yazıyla başlığı arasında tutarlılık aradığımız gibi, ünvanla sahibi arasında belli bir bağlantının bulunmasına biraz daha fazla önem verirdik.

Oysa, hiç titiz değilizdir o konuda. Galiba aristokrat bir toplum olmayışımızın bir sonucu bu. Aristokrasinin bir sosyal güç olarak iyice ağır bastığı yerlerde, soyluluk ünvanıyla birlikte bir sürü şey kazanıldığı ve bu kazanılanlar kuşaktan kuşağa geçtiği için, ünvan sahibi olup olmamak önemli kavgalara yol açmış. Oysa, bizde, hükümdarın iki dudağı arasından çıkacak sözlerle ünvan sahibi olsanız bile, bunun size sağlayacağı üstünlükler olsa olsa bir ömür boyu süreceği için fazla aldıran olmamış. Yavaş yavaş, her önüne gelenin, her istediği ünvanı rahatça kullanabildiği bir düzene girmişiz. Cumhuriyet, 1934 yılında, "efendi, bey, paşa" gibi ünvanların kaldırılması için yasa çıkarmıştır ama, resmî yazışmalar dışında bunlar hâlâ bol bol kullanılır.

Bu enflasyonu karşılamak, ancak mesleklerle ilgili yeni bir ünvan kategorisi yaratmakla başarılabildi. Doktorluk, profesörlük, doçentlik, yüksek mühendislik, yüksek mimarlık, bu yeni dalganın ürünleridir. Kendi içinde ancak erbabınca anlaşılabilecek altlı üstlü bölünmeleri, yükseklikleri ve pek yüksek sayılmayan basamaklarıyla bir başka dünyadır ünvanlar dünyası.

Dışındakiler o dünyanın sorunlarıyla pek ilgilenmezler. Olsa olsa, bazı değer biçmeler için ortalama varılmış ölçüleri vardır ünvanlar konusunda. Tabelâlarda yer almasa bile, ünvanlı doktorla, ünvansızı arasında, orta ünvanlı ile yüksek ünvanlı arasında en az "vizite" ücreti bakımından fark bulunduğunu aşağı yukarı herkes bilir.

BU yeni çeşit ünvanlara pek önem verdiğimiz halde, dağıtılışlarında belli bir eşitliğin sağlanıp, sağlanmadığına pek aldırış etmeyiz. Ünvanlar, bazı yerlerde gramla, bazı yerlerde okkayla satılır. Bir yerde ünvan elde edebilmek için insanların göbeği çatlarken, başka bir yerde aynı ünvana sahip olmak çocuk oyuncağı sayılır. Ama, değişik biçimlerde ve değişik güçlüklerle elde edilmiş ünvanlar bir kez yığınların önüne çıktılar mı, hep aynı düzeyde sıralanırlar. Çünkü, toplumun onlara verdiği değer, ince eleyip, sık dokumalara gerek duyurmayacak kadar toptancıdır. Bu da insanlar arasındaki ünvan yarışını yavaş yavaş en kolay, en kestirme yollara doğru iter. Eğitimdeki eşitsizlikler böylece daha da artar.

"Mühendislik" ünvanını alalım.

Vaktiyle apartıman katlarında açılmış özel mühendislik okullarını bitirliverenler "mühendis"tir de, aynı konuyu üç yıl ortaokulda, üç yıl sanat enstitüsünde, üç yıl tekniker okulunda, bir yıl da yüksek teknikerde okumuş olan teknik elemanın adı "mühendis" değildir. Onların kabahati, 35-40 bin lirayı bulup bulusturup "müsait bir zamanda" özel mühendislik okullarından birine kapağı atamamış olmak. Yoksa, "mühendis" ünvanı verilecek diye açılan yüksek tekniker okullarına koşuşmakla, "çıktı, çıkacak" diye Meclislerde oyalanan tasarıları bıkıp usanmadan izlemekle, onlar da bu ünvana değer verdiklerini, onu elde edebilmek için büyük sıkıntılara katlanmaya hazır olduklarını göstermislerdir. Ama, nedense, başka yerlerde kolaylıkla elde edilebilen bu ünvan, o yerlere oranla çok daha iyi yetişmiş olan, çok daha ağır sorumluluklar yüklenen teknikerlere bir türlü verilmez.

Bir yandaki cömertlikle, öbür yandaki pintiliği anlamak kolay değildir.

ÜNVAN yarışı, sonu olmayan bir yarış.

Yalnız ünvan sahiplerinin kendilerine bırakırsanız, bir yandan tekelcilik eğilimlerini, bir yandan da bu eğilimleri altedebilmek için ustaca bulunmuş kurnazlık formüllerini önleyemezsiniz. Bazı insanlar çok uğraşarak elde ettiklerine inandıkları ünvanların başkalarınca da paylaşılmasını engellemek için olmadık güçlükler yaratmaya, bazıları da o ünvanların "piyasasını düşürecek" kestirme yollardan ünvan edinmeye başlarlar. Fransız İhtilâlinden önce olduğu gibi, "kılıç soyluları"nın yanında "urba soyluları" türer.

"En iyisi bütün ünvanları yasaklamaktır" da diyemezsiniz. Yasayla yasaklanmış lâkapları ve ünvanları bile rahatlıkla kullanabilen bir toplumda, meslek ünvanlarının çok daha büyük bir rahatlıkla kullanılmaya devam edeceğinden emin olabilirsiniz.

O halde?

O halde, en doğrusu, ünvanların ötesinde, insanı insan olarak ölçmeyi öğrenebilmektir.

Çok yönlü eğitim

POLiTEKNiK

FİKRI ŞEN
Mak. Teknikeri

Son günlerde eğitimde güncel olan bir konu var: Üniversiteler Yasa Tasarısı. Üniversiteler Yasa Tasarısının hazırlanmasında payı olan eğitimciler, Üniversite yetkilileri ve Milli Eğitim Bakanlığı ilgilileri Teknik eğitm alanında birtakım değişiklikler, yenilikler, geliştiriyorlar. Yani Türkiye'deki eğitimi ıslahın yollarını arıyorlar.

İlk bakışta sevindirici gibi gelen konu incelendiğinde düşündürücü oluyor. Beyinlerde soru işaretleri gitgide çoğalıyor. Eğer, düşünürken salt bugünü değil geçmişi de biraz işe katarsanız, ıslah için geliştirilen tasarının, yanlışlarla dolu olduğunu ve yine genç insanların geleceklerinin çok aydınlık olmadığını görürsünüz.

Eğitimi salt okul binalarının içinde düşünmek, öyle programlamak ve sürelere bağlı kılmak geçmişten bu yana nasıl yarar getirmediyse bugün de getirmeyecektir.

İster 3 yıl, ister 4 yıl isterseniz ömür boyu eğitim deyiniz, isterseniz akademi, fakülte, yüksek okul veya birkaçını birlikte aynı çember içine koyup buna da Politeknik Üniversite deyiniz.

Öğrenim kurumlarının adları ve süreleri çağımız dünyasında pek bir şey ifade etmiyor artık. Çağımız insanı ve üretim birimleri, geçmişten bu yana değişik isim ve artan-eksilen sürelerle ünvan veren, diplomalı insan yetiştirmeye yönelik eğitime ve eğitim kurumlarına isimleri ve süreleri ne kadar büyük olursa olsun itibar etmiyor.

Hele hele o ülkede, dört-beş yıl süreli üniversite ve akademileri bitirdikten sonra, mesleğinde çalışma olanağı bulamadığı için; okutulan ve öğretilenlerin çok çok dışında bir mesleğe yönelen, mühendislikten manavlığa geçen, mühendislik hizmetini sürdüreceği alan bulamadığı için kâtipliğe geçen insanlara çalışma alanı yaratılmamışsa, eğitim kurumlarınızın ismini istediğiniz kadar değiştirin, sürelerini az

veya çok tutun değişen bir şey olmayacaktır. Başka bir deyişle, çağdaş endüstrinin istediği insanı yetiştiremiyorsanız, çok birşey değişmeyecektir.

Eğitim ciddi bir davadır. Okulların adını değiştirmekle halledilecek mesele değildir. Eğitim, maddi hayatın bir parçasıdır. İnsanlığın doğuşundan beri varolan eğitim, çağdaş olmalı, insan kişiliğini geliştiren, insana tüm yeteneklerini insanlığın gelişmesi ve refahı için kullanma olanağını verecek şekilde sistemleştirilmelidir. Eğitim insana tüm yeteneklerini insanlığın gelişmesi ve refahı için kullanma, ekmeğini emeği ile kazanma alışkanlığını vermelidir. Temelsiz verilen eğitim, çatısı ne kadar yaygın veya yüksek olursa olsun çökecek ve insanları yine asalak durumuna getirecektir.

Eğitimin birinci temeli çevre yani maddi hayat, ikinci teori ile koşut olan üretimin içidir. Yaparak öğrenme, geliştirme ve değiştirme içeriği olmayan eğitim, yozlaşmaya mahkûmdur.

Temel eğitim dediğimiz, ilk-orta-lise üçlüsünün bütünü olan, orta öğrenim süreci çağdaşlaştırılmadan, insan yeteneklerinin açığa çıkması tesadüflere bağlı olan bugünkü sistemde; üretim için eğitim yapılmıyorsa, istediğiniz kadar Politeknik Üniversite açınız, uygulayıcı endüstriyel mühendis ünvanları geliştiriniz, çözüm değildir.

POLİTEKNİK eğitim, insanı hayatın her alanında çalışmaya hazırlayan, bütün yeteneklerinin açığa çıkmasını sağlayan çok yönlü insan yaratan eğitimdir. Politeknik eğitimin örneği, dış ülkelerde olduğu gibi, adı değişik olmasına karşın ülkemizde de yaşandı. Köy Enstitüleri Politeknik içerikli eğitim kurumlarıydı. Endüstri dalında eğitim veren, 5 yıl süreli Sanat Enstitüleri Politeknik içerikli eğitim kurumlarıydı. Sanat Enstitülerinden sonra, yüksek öğrenim veren ve süreleri de yeterli olan TEKNİKER Okulları Politeknik eğitim kurumlarıydı.

Sanat Enstitüleri ve bunlara dayalı olarak yüksek öğrenim veren Tekniker Okulları; yaparak öğrenen ve öğrendiğini üretime aktaran çok yönlü teknik eleman yetiştiren kurumlardı.

Bizce bugünlerde gündeme gelen Üniversiteler Yasa Tasarısında, Politeknik Üniversite bünyesinde yetiştirilmek istenen, uygulayıcı yönü olan, endüstriyel mühendislik ünvanı, mevcut TEKNİKER'ler için düşünülmelidir.

Türkiye'nin, düşünen fakat seyreden teknik elemandan çok, düşünen ve düşündüğünü uygulayan, üretime katan teknik elemana ihtiyacı vardır. Türkiye ekonomisinin tüm alanlarda olduğu gibi, eğitim alanında da savurganlığa tahammülü yoktur. En kısa sürede üretim alanına katılacak ve bugünkü endüstriye emek katacak teknik elemana ihtiyacı vardır.

Dünyadaki teknolojik gelişmeler, öylesine hızlı oluyor ki, üretim içinde ve dışında kendini teknolojik gelişmelere göre yenileme alışkanlığı verilmeyen insanlar, gördükleri eğitimin süresi ne kadar çok olursa olsun, okulları bittikten kısa zaman sonra geri kalacaklar ve üretimin dışına düşeceklerdir. Bunların örneği yaşanmıştır ve yaşanmaktadır.

Bugünlerde, yeni yeni eğitim kurumları düşünülürken, geçmişte uygulanan ve zaman israfı olmadığı gibi ekonomik de olan "TEKNİKER" eğitiminin en geçerli yol olacağı gözden uzak tutulmamalıdır.

Son günlerde, görüşülmeye başlanan Üniversiteler Yasa Tasarısı, işe tavandan başladığı için, iyi niyetli hazırlanmasına karşın düşünüleni vermeyecektir.

Kurulması düşünülen Politeknik Üniversiteler, Politeknik eğitimin ilk ve orta öğrenim kurumlarında başlatılması ile daha sağlıklı olacağı gözden kaçırılmamalıdır.

Eğitimde önemli olan içeriktir. Yeni yeni kurumlar üretmektense toplum ve üretim içinde deney geçirmiş kurumların çağdaş teknolojik gelişmelere koşut olarak iyileştirilmesi daha kalıcı çözüm yoludur.

Teknikerlere duyulan gereksinim sonucu bu açığı doldurmak için açılan Meslek Yüksek Okulları üretimle koordine bir öğrenime koyulduğu takdirde bunlar Politeknik eğitim için uygun kurumlar olabileceği gibi tasarımcı Teknik elemanlar ile ana üretim güçleri arasında köprü görevini sürdürecek Teknik elemanların yetişmesine olanak sağlayacaktır.

Eğitim kurumlarını yaşatan, toplum ve üretimdir. Adları ne olursa olsun toplumsal emeğe katılamayan, üretimden kopuk eğitim, savurgan ve saygınlığı olmayan eğitimdir.

Teknikerlerin iki yıllık Yüksek Okul kararı neden çıkmadı? Neden oyalanıyor?

49 sayılı dergimizde; yaptığımız görüşmelerde yetkililerin bizlere sözü Şubat 1979 tarihine kadar, "Tekniker ve Meslek Yüksek Okulu sorununu çözeceğiz" dediğini aynen aktarmıştık. Gerçekten biz de bu tarihte birçok şeyin olabileceğini düşünüyorduk. Ama söylenenler yine boşlukta kaldı.

Son yayınlanan 49 sayılı dergiden sonra gelişen olayları bültenlerle üyelerimize aktarmıştık. Ancak, Mart ayı başından sonraki gelişmeleri kısaca açıklamakta, tekrar etmekte, yine de yarar var. Şubat ayında bu işi mutlaka çözeceklerini söyleyenlere, 2 Mart 1979 tarihinde Çanakkale m.v. sayın Altan Tuna'yla birlikte gittik ve verilen sözü hatırlattık. Gittiğimiz yetkili, T.T.K. (Talim Terbiye Kurulu) Başkanı sayın Ahmet beydi. Geçmişte bize söylediği "Örgün daire başkanlığına gönderilen yazının cevabı geldiği an teknikerlerin iki yıllık sorununu çözeceğim" sözü oldu. Söylenecek bir şey yoktu; illa örgün daire başkanlığından olumlu bir yazının gelmesi gerekti. Bu yazının bugüne kadar gecikmesinde bir dizi gerekçeler söyleniyor, son olarak da sayın Vahit Yılmaz'ın daire başkanlığından alındığından işin geciktiği belirtiliyordu.

Bu ısrarlı isteğin yerine gelmesi için Genel Merkezimizi temsilen ve kurultay yürütme kurulu adına aynı gün Örgün Daire Başkanlığına giden Gen. Bşk. Cihan Hamsici, uzun görüşmelerden sonra teknikerler hakkındaki görüşünün T.T.K. Başkanlığına gönderileceğine dair ilgililerden söz aldı. 6 Mart 1979 tarihinde T.T.K. tarafından Teknikerler için istenen görüş, örgün daire başkanlığı tarafından olumlu bir yazıyla cevaplandırıldığı İstanbul'dan telefonla bizzat öğrenildi.

13 Mart 1979 tarihinde T.T.K. Başkanı Ahmet beyle telefonla görüşen genel merkezimiz, T.T.K. Başkanından şu sözü aldı : Orgün daire başkanlığından cevap geldi; "Bu hafta içinde çıkaracağım."

Bu görüşmeden bir hafta sonra, kanun akibetini Ankara'nın sakat yaklaşımı ve yönetimi nedeni ile sayın Tuna'dan öğrenilmesini telefonla rica ettik. Yapılan görüşmede sayın Kurul Başkanı işi oluşturamadığını ve T.T.K. gündemine getiremediğini, sayın Tuna vasıtası ile bize aktardı, bir süre daha beklememiz istendi

18 Nisan 1979 tarihine kadar sabır ettik, her istenen yapılmıştı, karar neden çıkmıyordu? Atladık, 18 Nisan 1979 günü Ankara'ya gittik. Aynı günlerde bu işe en büyük engeli yaratan Çorakçı yönetimi de TEKDER'den yıkılmış, Rauf Bekiroğlu (Çelik) yönetime getirilmişti.

Bu defa bu arkadaşı da yanımıza alarak Sayın Altan Tuna'yla birlikte 19 Nisan 1979 tarihinde tekrar T.T.K. başkanlığına gittik. Örgüt çalışma anlayışımıza göre öncelikle bu sorunu, mutlak çözüp öbür talepleri gündeme getirecektik. T.T.K. Başkanı sayın Ahmet Hamdi beye, görüş istenen iki yerden olumlu cevap geldiğini, bu cevapların gelmesi ile bu kararı bir haftada çıkartacaklarını hatırlattık.

Sayın Tuna'nın ve başkanlığa yeni getirilen Rauf Bekiroğlu'nun (Çelik) bizzat şahit oldukları ve duydukları sözler aynen şöyleydi :

" Kardeşim, ben bunu nasıl kurula sokabilirdim, çoğunluk karşı, Çorakçı denen adamın, kurul üyelerini tehdit etmesine kadar gidilmiş, ben bile bu adamı, içeri sokmamaya kararlıydım... Bu görüşleri yeniden inceleteceğim. Mesleki ve teknik yüksek öğretim genel müdürlüğüne yeniden yazdık ve özel görüşeceğiz. Bu kararı bu yoldan yeniden çözmeye çalışacağız..."

SİL BAŞTAN...

Bu kararın neden çıkmadığını, neden hâlâ geldiği noktaya döndüğünü üyelerimiz şimdi daha iyi çözecektir.

Bu kadar açıklamayı yapmışken genel merkezimize gönderilen bir telgrafı da üyelerimizin aynen okumasını isteriz.

Telgraf metnini aynen aktarıyoruz :

Sayın Cihan Hamsici

Tüm Yüksek Tekniker ve Teknikerler
Derneği Genel Merkezi Başkanı
Tiryaki Hasan Paşa Sok. Yavuz Apt.
No. 52 Kat 1 Aksaray - İST.

Teknikerlerin yüksek öğrenim sorununu çözecek kararın Talim Terbiyeden çıkarılması için ilgi göstermenizi, engelleme yapılmamasını önemle rica ederim.

67 Tekniker adına Tokat TEKDER Şb.
El. Yük. Müh. Turhan Pelit
İmza - Mühür

Ayakları havada gezenler yere bassınlar

Gün geçmiyor ki teknik elemanların, tüm çalışanların birliğinden söz edenler, düşündükleri ile davranışları çelişen bir harekette bulunmasın.

Üst yönetimlerde, ilericilikten, yurtseverlikten, sosyalistlikten, dünya sosyalist hareketinden söz edenler önce bu görüşlerinin tabandan gelmesi için çalışma yapsınlar.

Sosyalistçe düşünmek şayet yeterli olsaydı, Türkiye belki de bugüne kadar kurtulmuş olurdu. İş, bu düşünceyi insanların davranışıyla birleştirip hareketi bütünleştirmede yardımcı olabilmektir. Bu anlayış belki de yurtseverliğin ilk şartıdır.

Aşağıya fotokopisini bıraktığımız yazıda iki odanın (Mim. O. - Müh. O.) işyeri temsilcilerinin mektubuna bakınız. Bunu T.M.M.O.B. bağlı iki oda temsilcisi yapıyor. Temsilciler bunu yaparsa, varın üyelerin yapacaklarını siz düşünün.

Oda yöneticileri belli bir gurupla oda yönetimlerini ellerinden kaçırmama hesapları yaparken, biraz da tabanda yapacakları çalışmalarla, kendi düşüncelerinin gerçekleşmesindeki davranış biçimini de öğretseler iyi ederler. İlericiliği, sosyalistliği teorik olarak düşünmek yetseydi, yukarıda da belirtildiği gibi Türkiye değil, belki de dünya çabucak değişmiş olurdu.

Bu sistem anlayısında; insan sevgisi vardır, alçak gönüllülük vardır, herkesin hakkına saygı vardır. Bu anlayışta ukalâlık yoktur, diploma önde değildir. Bu anlayışta; aşağılama, küçük görme yoktur; insan onuruna saygı vardır. Bu anlayışta düşmanlık yoktur. Vede bilgi, mantık geçerlidir. Bunları öğrenmeden, tabana öğretmeden, hiç kimse yükseklerde sosyalistlik taslamasın.

Kısaca yazıyı da yanıtlayalım :

Bir defa bu arkadaşlara şunu tavsiye ederiz. Bir konuya karşı çıkarken öncelikle karşı çıktıkları olaya sebep olanın, öne sürülen yanlış içine düşüp düşmediklerini çck yönlü araştırsınlar.

Kooperatif inşaatını Yaşar Kayabaş değil, bu işi bilen, kendini yetiştirmiş, bunu da çalışma hayatında belgelemişse, bir inşaat kalfası bile almaya, yapmaya yetkilidir. Bunun için söz konusu kooperatifden de hiç kimse hesap soramaz. Bunun için ünvan ve diploma gerekmez.

İnşaat Y. Teknikeri Yaşar Kayabaş'ın söz konusu kontrolu ve istihkakları tanzim ve imzaya yetkisinun olup olmadığına gelince :

Bu yetkiye 6785 sayılı İmar Kanununun 14. maddesi karar vermez. Bu yetkiyi Yaşar Kayabaş Bayındırlık Bakanlığı kontrol yönetmeliğinden alır. Eğer bu arkadaşlar bu işi iyi öğrenmek

için zaman ayırırlarsa; kontrol görevini kimlerin yapabileceğini bu kanunun yayınlandığı resmi gazeteden okuyabilirler.

Ayrıca; Türkiye genelinde teknikerler neler yapabilirler, neler yapamazlar; kanunlarla değil kendilerini hayat içinde belgelemişlerdir. Yasa yapıcıları her alanda sermaye yanlısı bürokratlarca seçilirse, elbette imar kanununda olduğu gibi teknikerler de dışlanacaklardır. Biraz dikkatli olup, olur olmaz her şeye karşı çıkmaktansa, önce çalışan ve bilene saygılı olmasını iyi öğrenelim.

TÜRK MÜHENDİS ve MİMAR ODALARI BİRLİĞİ
MİMARLAR ODASI
TURGUTLU MESLEKİ DENETİM GÖREVLİLİĞİ
ALTAY MAHALLESİ 7 EYLÜL YOLU NO. 31 K. 3
TURGUTLU — TEL :.....

Turgutlu : 24.11.1978

Sayı 7.

BAY: Hasan Yılmaz
S.S.Esnaf Evleri
Yapı Kooparatifi Bşk.
TURGUTLU

Sayın Yılmaz Bey :

Başkanı bulunduğunuz S.S.Esnaf EvleriYapı Kooparatifinin inşaatlarının yüksek inşaat teknikeri Bay Ali Yaşar Kayabaş'a verildiği kendi imzanızı taşıyan 1.12.1977 tarih ve 977-60 sayılı yazılarınızdan anlaşılmaktadır.

Bay Ali Yaşar Kayabaş'ın teknik niteliğiğ itibarıyla söz konusu konutları kontrola ve tanzim edilen istihkak evraklarını imzalamaya yetkisi yoktur.

6185 sayılı İmar Yasasının 14. maddesine göre fen adamlarının mesuliyetleri ve selahiyet hudutları hakkındaki talimatnamenin 3. bölümü madde 6'da Bay Ali Kayabaş'ın durumu sarih olarak belirlenmiştir.Bu belirgin yasal hükme uykırı olarak yönetimce verdiğiniz yetkinin kanunsuz olduğu,bu konuyla ilgili idari mercilere müracaat edeceğimiz keyfiyetini işin önemine binaen hatırlatmayı bir görev sayıyoruz

Ali İhsan Çapkın
İnş.Müh.
T.M.M.O.B.
İNŞAAT MÜH. ODASI
İZMİR ŞUBESİ
TURGUTLU TEMSİLCİLİĞİ

Kemal Durmaz
MİMAR
T.M.M.O.B.
MİMARLAR ODASI
TURGUTLU
Mesleki Denetim Görevlisi

Teknikerler ve Meslek Yüksek okulları

Galip ATAMAN
Kocaeli M.Y.O. Müdürü

Endüstriye gerçek anlamda teknik eleman yetiştiren ve bugün boşluğu hissedilen TEKNİKER okulları 1911 yılında "Kondüktör Fen Mektebi" adı altında öğretime başlatılmış, 1922 yılında "Nafia Fen Mektebi" adını almıştır. 1944 yılında bu okullara Lise ve Sanat Enstitüsü mezunları alınarak "Tekniker" ünvanı verilmiştir.

Türk ekonomisine büyük katkıları bulunan Teknikerler, endüstrinin büyük bir gereksinim duyduğu bir dönemde, (1968 yılında) Tekniker Okullarının tümü bu okullara gerek yok gerekçesiyle kapatıldı. O günden buyana Endüstri sahasında Tekniker okulu mezunları aranır duruma geldi, bu görevleri başkaları üstlendi, fakat verim her geçen gün düştü.

Tekniker Okullarının kapatılmasıyla meydana gelen boşluğu kapatmak, Endüstrinin gereksinim duyduğu teknik elemanı yetiştirmek ve Üniversite önündeki yığılımı azaltmak amacıyla 1976 yılında MESLEK YÜKSEK OKULLARI öğretime açıldı. Kapatılan Tekniker Okullarına taze kan olarak öğretime açıldığı sanılan Meslek Yüksek okulları gerek öğrenci alım şeklindeki yanlış uygulama, gerekse araç, gereç, laboratuvar, atölyelerden yoksun olarak öğretimini sürdürünce Teknik hiyerarşideki yerini bulamamış, ünvan alamamış, diplomasından başka hiç birşeyi olmayan elemanlar yetiştirmiye başlamıştır.

Ancak, geçtiğimiz günlerde Meslek Yüksek okulları sorunlarına bilimsel açıdan yaklaşan yetkililer Meslek Yüksek okullarına işlerlik getirmek, mezunların geleceklerinin yasal güvence altına alınması, sanayide aranılan teknik elemanlar olabilmesi için gerekli çalışmaların sonuna yaklaşıldığını bildirmektedirler.

Öte yandan, Endüstrinin gerçek anlamda mezun veren ve sanayinin aradığı nitelikteki Meslek Y. okulu mezunlarına büyük bir gereksinim bulunduğunu sezen Tüm Teknikerler Derneği Genel Merkez Yöneticileri Meslek Yüksek okullarının birikmiş sorunlarını kendi sorunları gibi kabul ederek gerekli girişimlerde bulunmuşlar, toplantıları yakından izlemişler, mezunlara TEKNİKER ünvanı verilmesi için çalışmalar yapmışlardır. Teknikerler Derneği yöneticilerinin bu olumlu ve yerinde girişimlerini gururla, iftiharla aanrken TEKNİKERLER - MESLEK YÜKSEKOKULLARI dayanışmasının gerek gençlerimiz, gerekse Ülke ekonomisi için yararla, iftiharla anarken TEKNİKERLER - MESCını taşıyoruz.

Meslek Yüksek Okullarına öğrenci alınması için M. E. Bakanı ile görüştük

Ulkenin ihtiyaç duyduğu bir dönemde, denenmiş bir meslek gurubunun haklı isteklerini yerine getirmektense, kapatmayı kendilerine göre daha akıllı çözüm sayanlar, 1968 yılında tekniker okullarını kapatma kararı almışlardı. O günden bugüne bu meslek gurubunun yerini dolduracak denemeler ise hiçbir sonuç vermemişti.

Son olarak 1975 yılında yine tekniker niteliğinde eleman yetiştirmek için açılan ön lisans, M.Y.O. ları ise, kuruluşunda belli bir plan çerçevesinde açılmaması nedeni ile aynı çıkmaza girmiş, okullara girdikten sonra boşluğa düşen öğrenciler de, bir dizi isteklerle seslerini yükseltmeye başlamışlardı. Üniversite bünyesinde ön lisans yüksek okullarında okuyanların şansı "M.E.B. bağlı Y.O. göre" fazla olduğundan birazcık patırtıyla kendilerini lisansa kabul ettirmişlerdi. M.E.B.'lığına bağlı M.Y. okulları ise bu şansa sahip değildi ve seslerini MC döneminde yükseltmeye, bu sorunun mutlak suretle kalıcı ve sağlıklı çözüme ulaştırılmasını istiyorlardı. Ancak, iktidara gelen Ecevit hükümeti geçmişte yapılanlardan biraz farksız, okulları kapatmak yerine okullara öğrenci alımını durdurmuştu.

Teknikerler Derneği Genel Merkezinin okulları kapatıldıktan bugüne savunduğu bir görüş vardır. Bir okul öğrencileri şu veya bu talepte bulunuyor diye toptan kapatılamaz, öğrenci alımı durdurulamaz. Bunun için öne sürülen hiçbir gerekçe de haklı ve geçerli değildir.

Bu temel doğrudan hareketle örgüt yönetimimiz, 21-22-23 Kasım 1979 tarihlerinde bu sorunla ilgili yapılan bilimsel toplantıyı da gözönüne alarak, M. Y. Okullarının bulunduğu İzmit - Ankara - Çanakkale - Ordu - Zonguldak ve İstanbul M. Vekilleri ile birlikte sayın M. E. Bakanı ile görüşmüş, sayın bakandan 21-22-23 Kasım 1978 tarihlerinde yapılan bilimsel toplantıda alınan kararların hayata geçmesi ve okullara öğrenci alınmasına devam edilmesi istenmiştir.

Tartışmalı geçen toplantıda genel merkezimizi temsilen Gen. Bşk. Cihan Hamsici, bu okullara neden öğrenci alınması gerektiğini, olayın tarihi gelişmesini anlatarak savunmuş, bunun üzerine sayın bakan bu işi çok iyi bildiğini belirterek milletvekillerine 1979 Ekim ayında M. Y. Okullarına öğrenci alınmaya başlanacaktır, demiştir. Tartışmalı geçen toplantıda söz alan Tekniker okulu 2. sınıftan ayrılan Ankara milletvekili sayın Cengiz Şenses, eğer bu konuyla ilgili bilimsel bir toplantı yapılmışsa, biz de bu kararları bölgemiz ve ülkemiz için doğru buluyorsak; bu toplantı kararlarının bir an önce hayata geçirilmesini istemek, veya hayata geçecek zamanını öğrenmek, aynı zamanda tabanden gelen isteklerin de burada yansımasıdır şeklinde konuşmuştur.

Sayın Cengiz Şenses'ten sonra söz alan Ordu milletvekili Temel Ateş, Zonguldak milletvekili Kemal Anadol, Çanakkale milletvekili Altan Tuna, İzmit milletvekili İbrahim Akdoğan ve İstanbul milletvekili İlhan Biber de denenmiş olan tekniker niteliğinde elemanlara gerçekten ihtiyaç olduğunu, bu okulların bu nitelikte eleman yetiştirmk için sağlıklı programlar içinde devam etmesini savunmuşlardır.

Toplantıya genel merkezimizle birlikte İzmir şube başkanı Yaşar Kayabaş da katılmıştır.

TEKNİK ELEMAN KESİMLERİ ARASINDA YARATILMAK İSTENEN AYRICALIKLARA İKİNCİ BİR ÖRNEK DAHA EKLENDİ: «TEKNİK PERSONEL TAZMİNAT KANUN TAŞLAĞI»

Teknik elemanların önemli bir kesimi kapsam dışı bırakılırken kapsam içine alınanlar arasında da, eşit işe eşit ücret ilkesi ile bağdaşmayan, eğitim süresine göre mi, yoksa ünvan esas alınarak mı yapıldığı anlaşılmayan bir taban ve tavan ayrılığı getirmiştir. Örneğin;

— Meslek içi eğitim sonucu elde ettiği beceri ve yaptığı iş itibariyle 'teknik hizmetler sınıfı''nda yer alan teknik ressam, PTT tesisatçıları ve benzeri teknik elemanlar kapsam dışı bırakılmış.

— Lise üzerine bir yıllık mesleki teknik öğrenim gören prospektörler, topoğrafiar kapsam dışı bırakılmış.

— Sanat enstitüsü, endüstri meslek, kız meslek, teknik lise, tarım meslek lisesi, tapu kadastro meslek lisesi ve diğer teknik öğrenim gören meslek liseleri mezunları, teknisyenler kapsam dışı bırakılmış.

— İşi fiilen yapan TEKNİKER'ler ikinci sınıf teknik personel sayılmıştır.

— Kanun tasarısında hakim olan mantık teknik elemanların hizmet alanlarının "teknik hizmetlerle ilgili olma" koşuluna bağlanmak istenmesidir. Bunun sonucu; Türkiye'nin bugünün koşullarında teknik hizmetlerle ilgili bulunmayan alanlarda çalışmak zorunda kalan ya da gerçekten o alanlarda çalışmalarında yarar bulunan teknik elemanlar (eğitim-öğretim hizmetleri sınıfında çalışan teknik elemanlar gibi) kapsam dışı bırakılmış.

— Yıllardır teknik eleman sayılma mücadelesi veren arkeologlar, kız teknik yüksek öğretmen okulu mezunları gibi meslek grupları kapsam dışı bırakılmış.

— Kurumlarda teknik hizmetler sınıfına alınmamış ancak yaptığı işyeri çalışması ile iş içinde bilgi ve beceri kazanmış, işyeri gereği iç kurslara tabi tutulmuş ilk ve orta okul mezunu PTT hat bakıcıları, tesisatçı yardımcıları, desinatörler, taksatörler ve benzeri meslek mensupları kapsam dışı bırakılmış.

Bu örneklerden de görülebileceği gibi; yasa tasarısını hazırlayanlar, yasaya konu olan teknik eleman kategorilerinin öğrenim, eğitim sürelerinden, mesleki yetki alanlarından ve hatta 1897 sayılı yasa ile değişik 657 sayılı yasanın teknik hizmet sınıfı içinde saydığı kategori unvanlarından dahi habersizdir.

Yasa tasarısı bu haliyle teknik eleman kategorilerini üretim süreci içinde giderek birbirine yaklaştıran, bütünleştiren gelişmelere ters bir mantık taşımaktadır.

BURSA ŞUBE ÖRGÜTÜ BÖLGE TOPLANTISI YAPILDI

Bölge toplantısında, 2. Teknikerler Kurultayı ile ilgili konular ve üyelerin işyeri sorunları görüşüldü.

Bursa Bölge toplantısına Genel Merkezimizi temsilen Fikri Şen katıldı.

Bursa'da kurulu otomobil fabrikalarından birinde, saat ücretli ve maaşlı personeli kapsayan tensikat yapılacağını öğrenen Genel Merkez temsilcimiz Fikri Şen basına bir açıklama yaparak tensikatın çözüm olamayacağını,, işverenlerin eski bir oyunu olduğunu açıkladı.

Bir gün sonra da Teknikerler Derneği Bursa şube örgütünde üyelerle yapılan toplantıda konu görüşüldükten sonra, görüşlerini bir sonuç bildirisi ile basına ve kamu oyuna açıklayan Teknikerler, bu tür oyunların sürpriz olmadığını, altmışlı yıllardan bu yana çalışanlar üzerinde değişik biçimde oynandığını vurgulayarak, maaşı artan işçi ve teknik elemanların, yıllarca sömürüldükten sonra, yedek işsizler ordusundan daha az maaşlı taze güçlerle değiştirilmek istendiği belirtildi.

Ayrıca, ülkenin içinde bulunduğu ekonomik darboğazların sıkıntılarını, bu durumu yaratan dışa bağımlı çarpık kapitalist sistemin sahibi, egemen güçlerin çekmesi gerektiği belirtildi.

Çalışan emekçilerin, ekonomik haklar yanında, karşılığı hiçbir şekilde ödenemeyecek yitirdikleri vardır. Bu yitirilenler; insan sağlığı, çalışma özgürlüğü, bilgi sömürüsü, çalışanların yıllar boyu verdiği emeği ve yitirilen bir ömür.

İşte egemen güçlerin gözden kaçırmaya çalıştığı, çalışanlar için çok önemli olan bu şeylerin, bugün olmasa bile bir gün mutlaka geri alınacağının bilinmesini isteriz.

2. Teknikerler Kurultayı ile ilgili olarak da açıklama yapılan örgüt bildirisinde, 9-10 Haziran 1979 tarihlerinde yapılacak Kurultay, Teknikeri toplumunun kolay kolay susturulamayacağını tüm kamu oyuna kanıtılayacaktır, denildi.

Tüted'in örgütlenmesinde Teknikerler görev almalıdır

İş yerleri düzeyinde, giderek bölgesel düzeyde TÜTED'in örgütlenmesinde tekniker arkadaşlarımıza düşen görev, yerine getirilmelidir.

Demokratik ve ekonomik haklarımız doğrultusunda kendi alanımız içinde mücadele verirken, daha geniş bir platform içinde yer alarak bu doğrultuda, daha toplu, daha net ve güçlü bir sesin çıkması için tüm teknik elemanlarla birlikte TÜTED içinde görev almak, TÜTED'in örgütlenmesinde, mevcut olan bölgelerde daha da yığınlaşmasında öncülük etmek, bu bütünlüğün oluşmasına omuz vermek teknikerler açısından önem taşımaktadır.

Sekter, kariyerist teknik elemanlar bir yana, tekniker toplumu, tüm teknik elemanlarla, giderek tüm çalışanlarla karşılıklı saygı ve kardeşliğe dayanan bütünlüğün, birliğin yanında olmuştur. Teknikerler faşizme, emperyalizme, gericiliğe karşı verilecek savaşta bu bütünlüğün zaman kaybetmeden kurlmasından yanadır.

Kuruluşundan bugüne böyle bir anlayışla TÜTED içinde yer alan teknikerler, bugün, daha da acilen bu görevi üstlenmeli, her alanda yaygınlaştırmalıdırlar. İşyerleri düzeyinde günlük çıkarları için kurulmuş meslek odası temsilciliklerinin bireysel talepleri, meslektaşlarımızı esas mücadeleden küstürmemelidir. TÜTED anlayışının hakim olduğu her alanda zaten bu örgüt parçaları kendiliğinden boğulmaya mahkûm olacaktır.

TÜTED o bölgede kuruluşunda öncülük etmiş şu veya bu kişiye göre değerlendirilmemelidir. Bir örgüt kişilerin davranış ve tutumuna göre değil, esas amacı doğrultusunda çalışıp çalışmadığı şeklinde ele alınmalıdır. Eğer, amacından saptırılıyor veya o amaç etrafında bütünleştirilmiyorsa örgütü o amaca, çalışma alanına çekecek yolları aranmalıdır. Tekniker meslektaşlarımıza ve üyelerimize düşen görev de işte buradadır.

Belli bir bölgede veya iş yerinde TÜTED yönetimini elinde tutan kadro TÜTED'in amacı doğrultusunda, tüm teknik elemanları bu örgüt etrafında birleştirmek için uğraşmıyor, çalışmıyorsa; örgütü dar bir anlayışla yönetiyorsa tekniker üyelerimizin görevi bu örgütü doğru çalışma alanına çekmek olmalıdır. Her gün, ilericilerin, yurtseverlerin takır takır kurşunlandığı günümüzde, bu görev teknikerler açısından da tüm teknik elemanlar açısından da acil görev olmuştur.

Tüm meslek guruplarının, tüzük ve programları doğrultusunda sorunlarına omuz veren TÜTED, tekniker ve M.Y.O. mezunlarının sorunlarına daha da çok sahip çıkmakta bu meslek gurubunun mesleki sorunları için verdiği mücadeleye aktif olarak katılmaktadır.

21-22-23 Kasım 1978 tarihinde bu konuyla ilgili bilimsel toplantıda TÜTED'in bu sorunu teknikerlerle birlikte savunması, örgütsel dayanışmanın somut bir yansımasıdır.

TÜTED bu olaya aylık yayın organında sürekli yer vererek olayın canlı kalmasında ve kamuoyu yaratılmasında önemli katkı sağlamaktadır.

Genel merkezler düzeyinde yürütülen bu sağlıklı dialog, karşılıklı saygı ve anlayışa dayanan dayanışmanın, genel merkezimiz; üye tabanında da aynen yansımasını, bu dayanışmanın tüm teknik elemanlar arasında sağlanmasını, teknikerlerin her alanda bu örgütün kurulmuşsa gelişmesinde, o bölgede ve iş yerinde örgütlenmemişse örgütlenmesinde aktif görev almasını beklemektedir.

TUTED'in; verdiğimiz mesleki ve ekonomik mücadelede bize katacağı güç; tabandan gelen bu çalışmaların değerlendirmesine göre değişebileceğini de düşünmek zorundayız.

Karabük Teknik elemanları Sendikalaşmanın İlk adımını attılar...

16 Ocakta Karabük Ağır Sanayi Mühendisleri Derneği (KASMD)'nin düzenlediği "Teknik Elemanların Sendikal Hakları" konulu tartışmalı toplantı geniş bir katılımla gerçekleştirildi.

Genel Merkezimizi temsilen Fikri Şen'in de konuk olarak katıldığı ve bir konuşma yaptığı toplantıda, değişik meslek guruplarının ve memur kesiminin temsilcileri sendikalaşmanın gerekliliğini dile getirirken, Karabük bölgesindeki teknik elemanlar ile işçi sınıfı arasındaki yakınlaşmanın zayıf olduğunu vurguladılar.

Ayrıca teknik elemanların kendi aralarında ve örgütleri arasında da birlik ve dayanışma yolunda sağlıklı bir durum oluşturulamadığını, hâlâ meslek şovenizminin ağır bastığını anlatan konuşmacılar, önce bu birliğin ve yakınlaşmanın gerektiğini açıkladılar.

Teknik elemanlarla işçiler arasındaki yakınlaşmanın tabanda hasta olduğunu anlatan Tekniker Sendikacı Fikret Gökçe, olayı şöyle somutladı. Lokal kapılarına "buraya işçi giremez" yazısını asan mühendisler, işçilerle dayanışmayı nasıl kuracaklardır, diyerek, bu yanlışların düzeltilmediği sürece sendikalaşma hareketinin işçi sınıfından destek bulamayacağını, bunun da sömürücü çevrelerin işine yarayacağını belirtti.

Toplantıda konuşan Genel Merkez temsilcisi Fikri Şen de tüm teknik elemanların sendikal haklarına kavuşması için verilen mücadelenin öncü görevinin demokratik merkeziyetçi bir disiplin altında "TÜTED"e ait olduğunu ve "TÜTED"in örgütlenme modelinin iyi olduğunu vurgulayarak Karabük'te TÜTED Şubesinin kurulmasını önerdi. Özel olarak işyeri sendikalarında örgütlenmenin de yararına değinen Fikri Şen, bu çalışmanın işçi sınıfı ve teknik elemanların aralarında yaratılan yapay çelişkilerin kaldırılmasıyla daha kalıcı olacağını, demokrasi mücadelesinin gereğinin de bu olduğunu açıkladı.

Toplantı sonunda Karabük çalışanlarının, meslek ayrımı yapılmaksızın daha geniş tabanlı örgütsel bütünlüğünü sağlayacak yolda çalışılması için ilke kararı alındı.

Örgütlenme modeli olarak, TÜTED benimsendi.

İzmit'te Tekniker ve Mes. Y. Okulu mezun ve öğrencileriyle yaptığımız toplantı... Birliğimiz sürecektir...

Y. Tekniker Adayı M.Y.O. Mezunları ve Öğrencileri ile görüşmelerimizi sürdürüyoruz

1. Teknikerler Kurultayında alınan kararlar doğrultusunda M.Y.O. mezunlarını kendi asil üyesi sayan, ilerde yapılacak bir tüzük değişikliği ile bu kararı resmileştirecek Gn. Merkezimiz, şimdiden M.Y.O. mezunları ve öğrencileri ile sürekli toplantılar yapmakta, 2. Teknikerler kurultayında bu birliği maddi güce dönüştürmek için çalışmaktadır.

İzmit, Çanakkale, Karabük, Zonguldak, Ereğli, Ordu ve Kütahya'da yapılan toplantı ve görüşmelerde; M.Y.O. mezunlarının kamu ve özel sektör tarafından tanınmaması, okullara öğrenci alınmaması, eğitimde süreklilik ilkesinin M.Y.O. öğrencileri için de geçersiz olması, yetki ve ünvan sorununun hâlâ boşlukta kalması konuları karşılıklı görüşülüp, tartışılmıştır.

1952 yılından 1960 yılına kadar geçen arayı saymazsak, ki bu devrelerde hiç olmazsa, bugüne göre bu meslek gurubunun çok büyük saygınlığı vardı. 1960 yılından bugüne tekniker toplumunun da aynı demokratik ve mesleki taleplerde bulunduğu, genç meslektaşlarımıza anlatılmıştır. Bu isteklerin alınabilmesi için öncelikle bir baskı unsuru olabilmenin, mevcut gücü bir pota içinde toplayıp ayrı ayrı değil, tek ve güçlü bir sesin çıkmasının ancak bir çıkış olabileceğinde görüş birliğine varılmıştır.

Bu örgütsel temelin atılması için 2. Teknikerler kurultayı büyük bir aşama olacak, kurultay bu açıdan başka bir önem kazanacaktır.

Bu toplantılar sırasında okul yöneticileri ile görüşen arkadaşlarımıza; Milli Eğitim bakanlığının bu soruna ciddi olarak eğilmedikleri söylenmiş, öğrenciler karşısında, kendilerinin de çaresiz kaldıklarını belirtmişlerdir.

Zonguldak Şube Örgütü Genel Kurulu Yapıldı

Divan, konuşmacılara geniş zaman tanıyarak sorunlarımızın netleşmesini sağladı.

Zonguldak'ta sorunlarımız demokratik bir anlayırla tartışıldı...

29 Nisan 1979 tarihinde yapılan Zonguldak Şube Örgütü 15. Olağanüstü Genel Kuruluna Genel Merkezimizi temsilen Genel Başkan Cihan Hamsici ve Fikri Şen katıldılar.

Zonguldak Şube örgütünün bu yıl yapılan Genel Kurulu geçmiş yıllardaki genel kurullara nazaran daha katılımlı ve hareketli geçti.

Şube yönetim kuruluna aday olanlar iki

ayrı liste halinde seçime girdiler. Demokratik bir anlayış içinde süren iki liste arasındaki mücadele sonunda, İlyas Yazıcıoğlu Şube Başkanlığına seçildi.

Genel Kurulda konuşan Genel Başkan Cihan Hamsici, dünyadaki gelişmelere değindikten sonra, 1. Kurultaydan bu yana Genel Merkezimizin yaptığı çalışmaları anlattı ve 2. Teknikerler Kurultayının gündeme gelmesinin nedenlerini açıklayarak, 2. Kurultayda görüşülecek tebliğler hakkında bilgi verdi. Genel Başkan Cihan Hamsici 2. Kurultaya Meslek Yüksek Okulu mezunlarının da katılmalarının yararlı olacağını, sorunlarımızın ortak olduğunu vurguladı.

Genel Kurula katılan delegeler söz alarak Şube örgütünün daha sağlıklı çalışma ortamına kavuşturulması gerektiğini, Zonguldak kömür havzasının üretici teknik elemanları olarak Teknikerlere önemli görevler düştüğünü, sendikal hareket içinde de aktif çalışmalarda bulunulmasını önerdiler. Genel Merkezin çalışmalarının olumlu olduğunu, taleplerimizin hayata geçirilmesi için verdiği mücadelenin disiplinli ve sağlıklı olduğunu da dile getiren Zonguldak Şube örgüt delegeleri 2. Teknikerler Kurultayının yapılmasında yarar gördüklerini ve her türlü desteği yaparak Kurultaya katılacaklarını söylediler.

Zonguldak Şube Genel Kuruluna konuk olarak Karabük Şube Başkanı Mustafa Yanık ve Şube Sekreteri Hüseyin Erol ile birlikte, Ereğli Şube Örgütünün yöneticileri ve Meslek Yüksek Okulu Mezunları Derneği Karabük Şubesi Yönetim kurulu üyeleri katıldılar.

Genel Kurulda söz alan Karabük Şube Başkanı Mustafa Yanık; Zonguldak Şube örgütünün İstanbul Genel Merkezine bağlanmakla çok olumlu bir hareket yaptıklarını, kendilerinin de İstanbul Genel Merkezini benimsediklerini, yönetime yeni geldikleri için bugüne kadar yapılmamış olan bu katılmayı üyeleri arasında görüşüp, Karabük Şube örgütünün de İstanbul'a bağlanması için girişimlerinin olacağını söyledi. Teknikerlerin birliğinden de söz eden Mustafa Yanık, sendikalı olmak ve TÜTED Şubesinin Karabük'te açılması için çalışmalarda bulunduklarını anlatarak Zonguldaklı meslektaşlarına da bu konuda öneride bulundu. Mustafa Yanık, Kurultayın yararına inandıklarını ve Karabük Şubesi olarak katılacaklarını söyledi.

Ereğli Şube örgütü temsilcisi de Zonguldak Şube örgütünün İstanbul' Genel Merkezine bağlı şube olmasını memnunlukla karşıladıklarını, Ereğli Şubesinin de, kısa zamanda İstanbul Genel Merkezine bağlanması için çalımşalarda bulunduklarını açıkladı. Ayrıca Ereğli Demir Çelik'te çalışan Teknikerler ile Zonguldak Kömür İşletmelerinde çalışan Teknikerlerin işyeri sorunlarına değindi.

Daha sonra Meslek Yüksek Okulu Mezunları Derneğinin Karabük Şube temsilcisi söz alarak, Meslek Yüksek Okulu mezunlarının yetki, ünvan ve okul sorunlarının hâlâ halledilmediğini, çalıştıkları işyerlerinde ezilip horlanmakta olduklarını anlattı. Kendilerine yardımcı olacak deneyli insanlar olarak Teknikerlerin ve Tekniker örgütlerinin, Meslek Yüksek Okulu mezunlarına sahip çıkması sayesinde sorunlarının daha kolay halledileceğine inandıklarını söyledi.

Zonguldak Şube Genel Kurulunda Divan Başkanlığını yürüten Fikri Şen de hazırlanan Üniversiteler Yasa tasarısı ile Politeknik Üniversitelerin kurulmak istendiğini, genel hatları ile Politeknik eğitimin içeriğini ve burada yetiştirilmek istenen teknik elemanların, Teknikerlerin yerini doldurmak amacına yönelik olduğunu, sadece isim değişikliği yapıldığını anlatarak, Türkiye'deki eğitim sisteminin çarpıklığını ve Meslek Yüksek Okulu mezunları ile birlik ve dayanışmanın Teknikerler için sorumluluk olduğunu söyledi.

Tam gün yasasına karşı olanlar emeği ile birlikte sağlığı da sömürülen bu insanlara saygılı olmalıdırlar...

Tam Gün Yasasının uygulanması ile ilgili Genel Merkezimiz TRT ve Basına aşağıdaki açıklamayı yaptı

Ülkemiz insanları sağlık açısından hiç de iyi durumda değil.

Bu durum, geri kalmışlığın emperyalist - kapitalist sisteme bağımlı oluşumuzun doğurduğu sonuçlardan bir tanesidir.

Kapitalist sistem insanı bir meta olarak görür. Sağlık hizmetlerinin eşitsiz ve yetersiz olduğu, insan sağlığının metalaştırıldığı ülkemizde, 500 kişiye bir yatak, 2500 kişiye bir doktor düşmektedir.

İnsan sağlığını bireysel kazanç hırsları ile baltalamaya çalışanlar, insan sevgisinden yoksun olanlardır.

Genel Merkezimiz, sağlık hizmetlerinin sunulması konusunda bölgeler arasındaki farkın giderilmesini, sağlık hizmetlerinin geniş emekçi kitlelerine parasız olarak götürülmesini insanlık görevi olarak değerlendirmektedir.

ÖRGÜT HABERLERİ

ŞUBE TOPLATILARI SÜRÜYOR

Yapılan çalışmaları aktarıp, karşılıklı değerlendirmek, gelişmelere göre değişik çözümler bulmak için şube örgütleri ile birlikte yaptığımız toplantılar devam ediyor.

Zonguldak, Bursa, Karabük, Kütahya, İzmit, Ereğli şube örgütleri ile yaptığımız toplantılarda, yapılan çalışmalarda geldiğimiz aşama tekniker arkadaşlara anlatılmıştır. Bulundukları iş yerlerinde karşılaştıkları sorunlarını da Gn. Merkez görevlilerine aktaran üye arkadaşlar çalışmaların olumlu bir gelişim içinde yürümesinden duydukları memnuniyeti her toplantıda ifade etmişlerdir. Birçok bölgede emeklilik yaşına bile gelenler olmasına rağmen, mücadeleden kopmayarak, genel merkezimize tarifi zor bir güç katmışlardır.

Yapılan toplantılarda 2. Teknikerler Kurultayını da görüşen şube üyeleri, kurultayın amacı, örgütlenişi hakkında bilgi aldıktan sonra kendi görüşlerini belirtmişlerdir. Tüm toplantılarda gerekli görülen kurultayın amacına ulaşması için toplantı yaptığımız şubelerin ve üyelerin kurultaya katılacağı kararına varılmıştır.

ÇANAKKALE ŞUBE ÇALIŞMALARI SÜRÜYOR

5 Mayıs 1979 tarihinde Çanakkale'de M. Y. Okulu mezunu ve tekniker arkadaşlarla bir toplantı yapan örgütümüz, Çanakkale'de bir şube açılmasına karar vermişlerdir. Daha önce başlatılan bu girişim M.Y.O. mezunları, Y. tekniker adayı meslektaşlarımızın da katılmasıyla hızlanmıştır. 2. Teknikerler Kurultayına kadar hazırlıklar tamamlanıp şubenin açılması için çalışmalar sürdürülmektedir.

ÜYELERİMİZLE, İŞ YERLERİNDE GÖRÜŞÜYORUZ

T.H.Y., D.D.Y., Alarko, Rabak iş yerlerinde çalışan üyelerimizle toplantılar düzenleyen genel yönetim kurulumuz üyelerimizin iş yerleri ile ilgili sorunlarını görüşmüş ve örgütün çalışması hakkında bilgi verilmiştir.

İş yerlerinin, kendi koşullarına göre ortaya çıkan sorunları, üyelerimiz üstünde de değişik şekilde yansıdığının ortaya çıktığı toplantılarda, bir şey yapılamazsa bile örgüt üye bağının gerekliliği, en azından bir haberleşme bağının bile yarar getireceği genel kabul görmüştür.

Bu toplantılar sonunda üye örgüt ilişkilerinin daha canlı tutulması düşüncesi ile iş yerlerine temsilcilik atanmıştır.

EREĞLİ DEMİR ÇELİK'DE TEKNIKERLERE AYRICALIK YAPILIYOR

Birçok işyerlerinde gördüğümüz, karşılaştığımız gibi tekniker meslektaşlarımız Ereğli Demir Çelik işletmesinde de ayrı tutulup haksızlığa uğruyor.

Teknik kademe içinde, bilgi ve beceri önde tutularak kademeler arası geçişte tutuculuk, bir meslek gurubunu bir alanda sıkıştırmak, E.D.Ç. işletmelerinde de geçerli hale getirilmiş. Özel sektörün bu konuda daha esnek, iş yapana göre, bilgi ve beceriye göre yöneticilik verme anlayışının E.D.Ç. işletmesinde geçerli olmaması, o iş yerinde hakimiyetin belli bir meslek gurubunun elinde bulunmasındandır.

— Tekniker üyelerimizin taban ve tavan kadro ücretlerinin açıklık kazanmaması,
— Okul mezuniyeti ve işyeri kıdemine göre derece arttırılmaması,
— Güncel, sosyal sorunların göz ardı edilmesi işletme yönetimine hakim olan anlayışın tekniker meslektaşlarımıza yansımasıdır.

E.D.Ç. yönetiminin teknik ve güncel sorunları ile ilgili TEKNİKERLERE getirecekleri çözüm, bu meslek gurubunun çalışma anlayışında yansıyacağını bilmeleri gerekir.

KISA - KISA

ANKARA MILLETVEKİLİ CENGİZ ŞENSES, «TEKNİKERLER İÇİN GÖREV YAPMAK SORUMLULUKTUR»

Tekniker okulu 2. sınıfından ayrılan Ankara milletvekili Cengiz Şenses; teknikerler için görev yapmak, teknikerlerin sorunları için uğraşmak benim için bir görev ve sorumluluktur, diyerek mecliste, bakanlıkta her işimize öncülük etmiş, bu sorunu en az bizim kadar savunmak için her zaman hazır olduğunu söylemiştir.

Sorun çalışanların, ezilenlerin, işçilerin - köylülerin sorunudur, olay sınıfsaldır diyen sayın Cengiz Şenses bu sorunun da sınıfsal mücadeleden kaynaklandığını tekrarla, bu açıdan teknikerler için elimden geleni yapacağım, demiştir.

Genel merkezimiz sayın Şenses'i okuldan ayrılsa bile tekniker olarak görmekte, her olayda, her girişimde Cengiz Şenses'le görüşüp kendisinin de fikrini almaktadır.

ZONGULDAK'TA MESLEK ODALARINA YER VAR, TEKNİKERLERE YOK

E.K.İ.'de çalışan teknik elemanlara, özellikle mühendislere ayrı ayrı oturma, dinlenme salonu gibi yer verilirken, TEKNİKERLERİN ayrı tutulması bu işletmede de bu meslek gurubunun üvey evlat muamelesi gördüğünün en büyük belgesidir.

Ya tüm teknik elemanlara, «teknisyeninden en yüksek mühendisine kadar» bir yer verir, onları bir araya toplarsın, ki en doğrusu da budur, veya ayırım gözetmeksizin hepsine yer vermek veya ayırım gözetmeksizin hepsine ayrı ayrı yer tahsis edersin. Birine vermeyip öbürüne yer vermek bu işletmenin bağlı bulunduğu bakana da ters düşmesi lâzım bizce. Yok, bakan da bu noktaya geldiyse, o zaman söylenecek elbette bir şey yok.

E.K.İ.'nin yükünü çeken bu meslek gurubunun iş yerinde çilesini görmek istemeyen sayın yöneticiler, iş bittikten sonra bu arkadaşlarımızı görsünler lütfen. Görsünler ki nasıl bir yerde iş yorgunluğu çıkarttıklarını belki o zaman düşünürler eşitliği, biraz da utanarak...

ANKARA TEKDER YÖNETİM DEĞIŞTI

Bir dönemde üç yönetimin bile değiştiğini gördüğünüz Ankara'da, Çorakçı yönetimi devrilerek, Rauf Bekiroğlu (Çelik) yedekten alınıp Gn. Bşk. lığa getirildi.

Kurultay kararlarına bağlı olarak, tekniker sorunlarına kısa zamanda çok büyük yaralar aldıran düşmüş yönetimden bunların hesabı mutlak sorulacaktır.

Yakından tanıdığımız ve 1. Teknikerler kurultayında yürütme kurulu başkanlığı yapan Rauf Bekiroğlu (Çelik) arkadaşımızın bu yönetim kurulunda başkanlık etmesi bu yaraları sarmaya bilmiyoruz yetecek mi? Bir yönetim başkanlığa şu veya bu yönetim kurulu üyesini getirebilir, ama yönetimde çoğunluğu içindeki gizli hesapları, başkanlığa getirilen bir üyenin çözme olanakları var mıdır?

Bu kuşkularımızı gelecek zaman ya giderecek, yada devam ettirecektir.

Arkadaşımıza her şeye rağmen Teknikerler Derneği genel merkezi olarak başarılar dileriz.

2. Teknikerler Kurultayına Çağrı !..

TÜM ÜYE VE MESLEKTAŞLARIMIZLA BİRLİKTE, M.Y.O. TEKNİK BİLİMLER VE HAYATİ BİLİMLER MEZUNU Y. TEKNİKER ADAYI MESLEKTAŞLARIMIZI ;

9 - 10 HAZİRAN 1979 DA ANKARA'DA YAPACAĞIMIZ TÜRKİYE 2. TEKNİKERLER KURULTAYI'NA KATILABİLMELERİ ÇİN, GENEL MERKEZİMİZDEN VEYA BÖLGELERİNDEKİ ŞUBE ÖRGÜTLERİNDEN DELEGE KARTI ALARAK KURULTAYA KATILMAYA ÇAĞIRIYORUZ...

KURULTAY TOPLATI SALONU : DSİ (Devlet Su İşleri) GENEL MÜDÜRLÜĞÜ KONFERANS SALONU - YÜCETEPE - ANKARA

TOPLANTI BAŞLAMA SAATI : 10.00

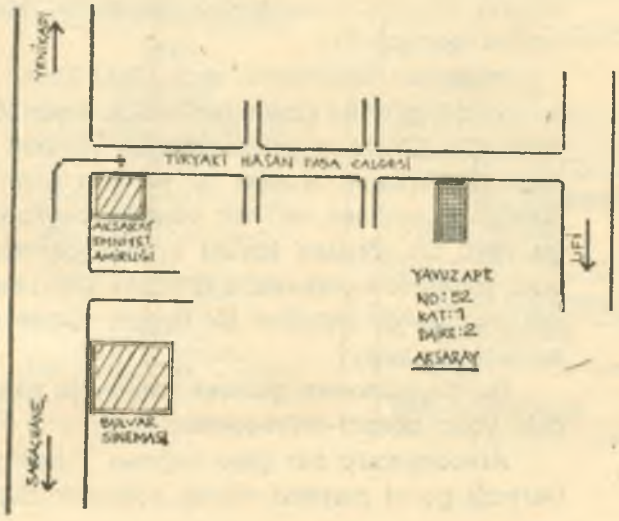

GENEL MERKEZ DRESİMİZ :
TEL. : 23 45 17